

Győri Ítéltábla
Gf.V.20.282/2011/4.szám

A Győri Ítéltábla a dr. Nagy Róbert Gábor ügyvéd által képviselt felperesnek a dr. Várnagy Ágnes ügyvéd által képviselt alperes ellen 28.763.788,- Ft és járulékai megfizetése iránti perében a Győr-Moson-Sopron Megyei Bíróság 2010. szeptember 23. napján kelt G.20.707/2009/30. számú ítélete ellen az alperes részéről 31. és 37. sorszám alatt benyújtott fellebbezés folytán megtartott tárgyalás alapján meghozta a következő

í t é l e t e t:

Az ítéltábla az elsőfokú bíróság ítéletének megfellebbezett rendelkezését helybenhagyja.

Köteles az alperes megfizetni 15 napon belül a felperesnek 635.000,- (Hatszázharmincötezer) forint másodfokú perköltséget.

Az ítélet ellen fellebbezésnek helye nincs.

I n d o k o l á s:

Az elsőfokú bíróság által megállapított tényállás szerint a felperesi jogelőd (továbbiakban felperes) és az alperes 2002. december 17-én határozatlan idejű *forgalmazási keret-megállapodást* kötött. E szerint a felperesi sörgyár stratégiai partneri viszonyt kívánt kialakítani a forgalmazó alperessel, aki vállalta, hogy a közvetlenül a felperestől rendeli meg a szerződés szerinti termékeket, és azokat a területén értékesíti. E keret-megállapodás szerint a felperes jogosult volt az alperesi hitelkeret összegének egyoldalú meghatározására (4.6. pont), az alperes 30 napon belül volt köteles teljesíteni, késedelem esetére a MNB-nél a késedelembeeséskor irányadó kamatláb kétszeresét kötötték ki, és a keret-megállapodásból fakadó értesítések írásbeli alakiséghez voltak kötve (16.1. pont). A keret-megállapodásra figyelemmel a felek 2007. június 26-án *együttműködési megállapodást* is kötöttek 2007 évre vonatkozóan, a felperes által forgalmazott termékek értékesítésére, amelyben az alperest illető kedvezmények három fajtáját határozták meg az együttműködési megállapodásban foglaltak teljesítése esetére, alapkedvezményt, logisztikai kedvezményt, továbbá bónuszokról és kötelezettségvállalásokról is rendelkeztek. A bónuszokon belül megkülönböztettek *havi mennyiségi bónuszt*, pontos fizetésért járó bónuszt és *negyedéves bónuszt*. Az együttműködési megállapodás mellékletét képezte a 2007 évre vonatkozó volumenterv, amely hónapokra lebontva írta elő a megrendelendő sörtermékek havi minimummennyiségét, és az éves minimumrendelést, melyek teljesítése esetén jár a kedvezmény. A felek 2007. június 26-án egy „mennyiségi akciós diszkont-megállapodást” is kötöttek, ebben az alperes vállalta, hogy 2007. január 1-től 2007. december 31-ig tartó időszakra meghatározott volumenterv teljesítését, a felperes pedig az előzetesen írásban leadott igények teljesítését a raktárkészlete erejéig. A felek e-mail kapcsolatot tartottak egymással, és a felperes 2007. november 26-án megküldte az alperesnek a visszatérítések

mértékét, azzal hogy pluszkedvezmény a havi terv teljesítése esetén adható. Szintén 2007.november 26-án küldött e-mailjében közölte az alperessel, hogy a visszatérítés „az előző e-mail szerint megy végig idén, kivéve a Raisenbraut”. Az alperes 2007. december 11-én megrendelést küldött a felperesnek a 2007 decemberre előírt 1730 hl helyett 4604 hl sörtermékre vonatkozóan. E megrendelésre a felperes 2007. december 19-én közölte az alperessel, hogy az együttműködési megállapodásban foglaltakat az egész év folyamán egyenletesen lett volna célszerű teljesíteni, ezért éves a megállapodás. A megállapodás lejártának utolsó hónapjában az alperes által vásárolni kívánt mennyiség a havi szükségletének a sokszorososa, a kívánt mennyiséget ezért csak az 50.000.000,- forintos hitelkerete erejéig vállalta biztosítani. Utalt arra, hogy a hitelkeret emelésére az év folyamán tett javaslatát az alperes elhárította, így a továbbiakban csak a hitelkeret erejéig tud szállítást teljesíteni, vagy azonnali fizetés esetén. Az alperes 2007. december 20-án közölte a felperessel, hogy a december hónapban megrendelt, de ki nem szállított árura igényt tart az 50.000.000,-Ft hitelkeretének összegéig 30 napos fizetési határidővel, a többi áru kiszállítását pedig azonnali előre utalással kérte. Ettől függetlenül a felperes az alperesnek a 2007. decemberben és 2008. januárban sörtermékek viszonteladására történő megvásárlására leadott megrendelését csak 28.412.593,- Ft értékben teljesítette, amely felperesi szolgáltatás ellenértékét az alperes nem fizette meg a felperesnek, szerződösszegésen alapuló kártérítési igényére hivatkozva. A felperes 2007 év első öt hónapjában járó bónuszoknál 351.195,- Ft összegű többlet-kifizetésben részesítette az alperest.

A felperes módosított keresetében 28.763.788,- Ft, s ennek 2008. február 1-től a MNB-nél a késedelembe eséskor irányadó kamatláb kétszeresének megfelelő mértékű késedelmi kamatának megfizetésére kérte kötelezni az alperest. Ebből 28.412.593,- Ft-ra vételárként a Ptk.379.§.(1) bekezdése és a Ptk.365.§.(1) bekezdése alapján, míg 351.195,- Ft-re tévesen kifizetett többlet-bónusz visszatérítéseként tartott igényt.

Az alperes ellenkérelmében a kereset teljes elutasítását kérte. Nem vitatta, hogy a felperes által hivatkozott mennyiségű és értékű árut a felperes neki leszállította, amit ő átvett. Ugyanakkor arra hivatkozott, hogy a felperes szerződösszegő módon járt el, amiből eredően neki kára keletkezett, ami meghaladja a felperes követelését, és erre alapítottnan kérte a kereset elutasítását, hivatkozva a Ptk.4.§-ára, 313.§-ra és 339.§.(1) bekezdésére. A felperes azzal, hogy nem igazolta vissza az alperesi megrendelést, és a raktári készlete erejéig nem szállította le a 2007. decemberben megrendelt árut, egyrészt azzal okozott kárt az alperesnek, hogy ezzel a szerződés szerint neki járó 8.177.393,- Ft összegű havi és negyedéves bónusz kifizetésétől elesett. Ezen túlmenően november és december hónapra szintén a megrendelés nem teljesítése miatt további 1.958.720,- Ft kedvezménytől esett el az alperes. Elmaradt haszonban megnyilvánuló kára is keletkezett azzal, hogy a december hónapban megrendelt, de ki nem szállított árut az alperes nem tudta eladni, hiszen amennyiben a felperes teljesíti a megrendelést, akkor a megrendelt, majd az alperes által eladott áru értékének a különbözeteként (árrés) összesen 19.359.681,- Ft haszna keletkezett volna. Úgy nyilatkozott eredeti ellenkérelmében, hogy a fentiek együttes összege 29.495.794,- Ft, amelyből az eredeti keresettel egyező összeget be kíván számítani a keresetbe, és a beszámítást követően fennmaradó 1.083.201,-Ft-ra viszontkeresetet terjesztett elő. Az elsőfokú eljárás folyamatban léte alatt az alperes az ellenkérelmét és a „viszontkeresetét” többször

módosította. Végleges ellenkérelmében a havi bónuszigényét 2.720.812,- Ft-ban, negyedéves bónuszigényét 5.422.011,- Ft-ban, együttesen 8.142.823,-Ft összegben határozta meg. Az elmaradt haszon (árrés) iránti elmaradt haszna összegét 14.102.001,- Ft-ra leszállította, és úgy nyilatkozott, hogy egyéb „ellenkövetelése” nincsen. Az így meghatározott összesen 22.244.824,- Ft összegű igényét kizárólag beszámítási kifogással kívánta érvényesíteni a keresettel szemben a viszontkeresetétől pedig elállt.

A felperes a „leszállított” viszontkereseti kérelemtől történő elálláshoz, és e körben a per megszüntetéséhez nem járult hozzá. Vitatta az alperes ellenkövetelésének a beszámíthatóságát, mint jogalapjában, mint összecszerűségében.

Az elsőfokú bíróság a fellebbezéssel támadott ítéletével kötelezte az alperest, hogy 15 napon belül fizessen meg a felperesnek 17.619.343,- forintot, s ennek 2008. február 1-től a kifizetés napjáig járó, a **MNB-nél** a késedelembe eséskor irányadó alapkamat kétszeresének megfelelő mértékű késedelmi kamatát és 1.500.000,-Ft perköltséget. Az ezt meghaladó keresetet és a viszontkeresetet elutasította. Határozatának indokolása szerint az alperes nem vitatta, hogy a felperes a keresetben megjelölt mennyiségű és értékű árut leszállította, amit ő átvett, de ennek ellenértékét nem fizette meg, ezért az alperesnek a 28.412.593,- Ft vételártartozása áll fenn a Ptk.365.§.(1) bekezdése szerint. Az alperes a kirendelt könyvszakértői vélemény szerinti bónusz-számítást elfogadta, ezért megállapítható, hogy 351.195,-Ft többletkifizetésben részesült, amit a 2007 évre létrejött együttműködési megállapodás kereteit meghaladó szolgáltatásként kell visszatérítenie (Ptk.361.§.)

A Ptk.318.§.és a Ptk.339.§.(1) bekezdése alapján rámutatott, hogy alperes kárként, elmaradt vagyoni előnyt (elmaradt hasznot) kívánt érvényesíteni. Az elmaradt vagyoni előny mértékének megállapításánál azonban nem a tervezett nyereség, hanem a tényleges haszonkiesés az irányadó, és a bírói gyakorlat szerint a gazdálkodó szervezetek esetén a kár mértékének megállapítása szempontjából az adott tényleges haszonkiesés az irányadó, amit reális és ellenőrizhető adatok igazolnak. (BH1986.514.) Az elmaradt haszon megtérítésének az a szerepe, hogy ezáltal a károsult olyan helyzetbe kerüljön, mintha a megrendelés teljesedésbe ment volna Az értékesítési volumen elmaradása miatti „árrés-kiesés”, és egy hasznot hozó lehetőség elmaradása, amilyen a bónuszkifizetéstől elesés, is veszteség, mert a szerződésen alapuló profitszerzés lehetősége is aktív. Az érvényesíteni kívánt kárigény kapcsán - a felperes vitatása folytán - az alperest terhelte a Pp.164.§.(1) bekezdése alapján a bizonyítási kötelezettség a jogellenesség, a kár és az ezek közötti okozati összefüggés tekintetében. A felek közötti keretszerződés 4.6. pontja alapján a felperesnek jogában állt a hitelkeret összegét az alperessel szemben egyoldalúan meghatározni, amit 2007 évre 50.000.000,- Ft-ban határozott meg, de erről az alperes csak 2007. december 19-én értesült. A felperes nem tudta bizonyítani, hogy 2007 évben ezt megelőzően az alperes tudomással bírt volna a felperes által 2007. évre megállapított hitelkeret összegéről. A felperes korábban eseti jelleggel elfogadott olyan alperesi megrendeléseket is, amellyel az alperes túllépte az 50.000.000,- forintos hitelkeretet, és az alperes a 2007 decemberi rendelése kapcsán a felperes által meghatározott 50.000.000,- forintos hitelkeretet meghaladó többi áru kiszállítását azonnali előre-utalással kérte. Erre azt a választ kapta, hogy amennyiben a számlákat előre fizeti, akkor a beérkezett összeggel automatikusan csökken hitelkeretének leterheltsége és tud vásárolni, ellenkező esetben nem tud számlát generálni a felperes, amit

előre lehet fizetni. Az előrefizetés, mint szerződési feltétel a felek megállapodása esetén irányadó, erre vonatkozó kifejezett megállapodás hiányában az előrefizetés igénylése nem felel meg a visszerthes szerződésekkel szemben a Ptk.280.§.(1) bekezdésének a./ pontjában foglalt egyidejű teljesítés követelményének. A 2007. június 26-i „mennyiségi akciós diszkont-megállapodás” szerint raktárkészlete erejéig a felperest szállítási kötelezettség terhelte, és e szerződéses kötelezettségének azzal tudott volna eleget tenni, ha az alperesi megrendelést visszaigazolja, hiszen erre az esetre vállalta az alperes az előrefizetést. A felperesnek azt az üzleti rizikót pedig viselnie kell, hogy az a feltételezése, hogy pénzügyileg kockázatos az alperes vonatkozásában a felperesi kintlévőség nagyságrendje, az alperes esetén nem volt helytálló feltételezés a kirendelt könyvszakértői vélemény szerint. Ezért a felperes abban az esetben, amennyiben az alperes nem a hitelkerete terhére kívánt árut rendelni, nem köthette volna a megrendelés befogadását a hitelkeretet csökkentő teljesítéshez, erre vonatkozó kifejezett megállapodás hiányában, ha pedig kockázatosnak ítélte az alperes fizetési kötelezettségét, akkor a Ptk.281.§. rendelkezésének megfelelően kellett volna eljárnia. Így a felperes szerződésszegést követett el azzal, hogy az alperesi megrendelés kapcsán nem ennek megfelelően járt el, a 2007. június 26-i „mennyiségi akciós diszkont-megállapodás” szerinti szállítási kötelezettsége ellenére. Nem hivatkozhat a hitelkeret egyoldalú meghatározására sem, mivel az alperes felajánlotta az előrefizetést, amennyiben a megrendelését a felperes befogadja. A felperes szerződésszegésére alapított beszámítási kifogást így érdemben vizsgálta. Rámutatott, hogy az elmaradt vagyoni előny (elmaradt haszon) mértékének megállapítása a reális és ellenőrizhető adatok által igazolt tényleges haszonkiesés alapján igazságügyi könyvszakértői bizonyítást igénylő szakkérdés. A beszerzett igazságügyi könyvszakértői szakvéleményt a bónuszelszámolás összecszerúságával kapcsolatban a peres felek elfogadták, ezért ennek alapján megállapította, hogy 2007. év első öt hónapjára a felperes 351.195,- Ft-al több bónuszt fizetett ki az alperesnek. Amennyiben pedig teljesült volna az alperes 2007 decemberi megrendelése, ebben az esetben 2.720.812,- Ft havi, és 5.422.011,-Ft összegű negyedéves, összesen 8.142.823,-Ft bónusz illette volna meg az alperest. Az aggálytalannak tartott igazságügyi könyvszakértői vélemény alapján pedig a piacon is elismert árakon alapuló számszerűsíthető elmaradt haszon mértékét az alperesnél, a független partnerektől beszerzett átlagos értékesítési árak, valamint az extra-kedvezmények nélkül alkalmazott beszerzési árak alapján 3.001.622,- Ft összegben állapította meg. Ennek meghatározása körében elfogadta az általa aggálytalannak tartott igazságügyi szakértői véleményt, mert az alperes bizonyíthatóan olyan vásárlókkal nem rendelkezett, akik megfizették volna neki a felperes által ajánlott eladási árat. A 2007. novemberi felperesi e-mail üzenetekben pedig a kedvezményes beszerzési árak csak 2007. novemberre vonatkoztak, 2007. december hónapra nem. Mindezek alapján a felperest vételárként, és többletbónusz visszatérítésként megillető 28.763.788,- Ft-ból levonásba helyezte a beszámítható 2.720.812,- Ft havi, és 5.422.011,- Ft negyedéves elmaradt bónuszt, továbbá a 3.001.622,- Ft összegű, az értékesítési volumen elmaradása miatti árrés-kiesésben jelentkező elmaradt hasznot, összesen 11.144.445,-Ft összegben. Ezt meghaladóan az alperes beszámítási kifogását alaptalannak találta, és a beszámítás eredményeként mutatkozó 17.619.343,-Ft megfizetésére kötelezte az alperest. Utalt arra, hogy „leszállított alperesi viszontkeresettől” történő elálláshoz, és annak körében a per megszüntetéséhez a felperes nem járult hozzá. Ugyanakkor az alperes végleges beszámítási igénye a 2.720.812,- Ft havi és 5.422.011,- Ft összegű negyedéves bónusz,

valamint a 14.102.001,- Ft összegben megjelölt árrés-különbözet megtérítésére irányult csak, amely összezszerűségében a kereseti összege alatt maradt, ezért az alperes viszontkeresét külön elutasította. Az alperest terhelő késedelmi kamat mértékéről a felek közötti keret-megállapodás alapján, a perköltségről pedig a felperes 60 %-os és az alperes 40 %-os pernyertesség-pervesztesség arányára figyelemmel a Pp.81.§.(1) bekezdése szerint rendelkezett.

Az elsőfokú ítélettel szemben az alperes terjesztett elő fellebbezést, amelyben - tartalmilag - annak részbeni megváltoztatásával a kereset teljes elutasítását kérte. Úgy nyilatkozott, hogy a „vizontkeresetét további” 1.843.956,- forinttal „felemeli”. Érvelése szerint az elsőfokú bíróság helyesen állapította meg, hogy a felperes szerződésszegést követett el, amikor az általa kockázatosnak minősített alperesi megrendelés kapcsán nem a Ptk.281.§-a alapján járt el a 2007. június 26-án írásbeli alakban létrejött mennyiségi akciódiszkont megállapodás szerinti szállítási kötelezettsége ellenére. Arra hivatkozott, hogy az elsőfokú bíróság által megállapított havi és negyedévi bónuszelszámoláson túlmenően azonban az alperest nem az elsőfokú bíróság által megállapított 3.001.622,- Ft összegű elmaradt haszonban megnyilvánuló árrés illeti meg, hanem ténylegesen 19.359.681,- Ft. Tévedett az elsőfokú bíróság, amikor a 2007. november hónapban történt e-mail-váltásban megjelölt kedvezményes beszerzési árakat kizárólag e hónapra fogadta el és nem az év végéig, mert a felperes 2007. november 26-i e-mail üzenete ezzel ellentétes tartalmú. Az alperes rendelkezett olyan vásárlókkal is, akik megfizették neki a felperes által ajánlott eladási árat. Így a ki nem szállított sörmennyiség kapcsán az elmaradt haszna az eredetileg meghatározott 19.359.681,- Ft. Előadta továbbá, hogy az „alperes tévedett” akkor, amikor az elsőfokú eljárás során az utolsó tárgyaláson „eltekingett” a 2007. november és december hónapra járó további bónusz-különbőség elszámolásától a felperessel szemben. Az év végi e-mailekben rögzített további bónuszok összegét ugyanis amiatt, hogy nem teljesítette a tervet, csak részben kapta meg a felperestől, de amennyiben a megrendelt árut a felperes kiszállította volna, úgy teljesültek volna a tervek és a felperes köteles lett volna ezt az összeget is kifizetni az alperesnek, ennek összegét 1.958.720,- forintban jelölte meg. A 3.001.622,- Ft összegben beszámított elmaradt haszon és a fellebbezésben megjelölt 19.359.681,- Ft összegű elmaradt haszon különbségét, továbbá a fellebbezésében előterjesztett 1.958.720,- Ft bónuszkülönbözetet be kívánta számítani a felperesnek megítélt követelésbe, és mivel az előbbiek az utóbbit meghaladják, a kereset teljes elutasítását kérte. Előadta továbbá, hogy mivel a felperes szerződésszegést követett el, amikor a megrendelt árumennyiséget nem szállította le az alperesnek, igényt tart az elmaradt haszon mellett a teljesítés esetén járó, a „ki nem szállított árura vonatkozó”, az együttműködési megállapodás 3. pontjában szereplő 2 %-os havi és 2 %-os negyedéves bónuszra is. Ezek együttes összege 1.843.956,- Ft, amit viszontkeresetként kívánt érvényesíteni.

A felperes fellebbezési ellenkérelmében az elsőfokú ítélet fellebbezett részének helybenhagyását kérte, annak helyes indokai alapján.

A fellebbezés nem alapos.

Előrebocsátja ítélőtábla, hogy az elsőfokú bíróság ítéletét a Pp. 253.§ (3) bekezdése szerint a fellebbezési kérelem és ellenkérelem korlátai között bírálta felül. Ennek alapján - fellebbezés hiányában - a felülbírálat nem érintette az elsőfokú ítéletnek a felperes keresetét a marasztalási összeget meghaladó részében elutasító - első fokon jogerőre emelkedett - rendelkezését.

Az ítélőtábla álláspontja szerint az elsőfokú bíróság a perben szükséges és elégséges mértékben a bizonyítási eljárást lefolytatta, az ott beszerzett bizonyítékokat a Pp.206.§-ának megfelelően, helyesen, okszerűen, összességükben értékelve helyes tényállást állapított meg, és abból levont jogi következtetéseivel, az elsőfokú bíróság érdemi döntésével, és annak indokolásában foglaltakkal is az ítélőtábla teljes egészében egyetértett, azokat megismételni nem kívánja, azokra csupán hivatkozik. (Pp.254.§ (3) bekezdés)

A fellebbezésben foglaltakra figyelemmel az ítélőtábla az alábbiak kiemelését tartja szükségesnek:

Az alperes végleges ellenkérelemében a havi bónuszigényét 2.720.812,- Ft-ban, negyedéves bónuszigényét 5.422.011,- Ft-ban, együttesen 8.142.823,-Ft összegben határozta meg. Az elmaradt haszon (árrés) iránti elmaradt haszna összegét 14.102.001,- Ft-ra leszállította, és úgy nyilatkozott, hogy **egyéb „ellenkövetelése” nincsen**. Az így meghatározott - a fenti három tételből álló - összesen 22.244.824,- Ft összegű igényét (ellenkövetelését) kizárólag beszámítási kifogással kívánta érvényesíteni a keresettel szemben a viszontkeresetétől pedig elállt. Az alperes végleges beszámítási igénye összecszerúságában a kereseti összege alatt maradt, összecszerúságát tekintve viszontkereseti kérelme nem volt, az teljesen „kiüresedett, azt csak „formálisan” az elálláshoz történő felperesi hozzájárulás hiányában kellett az elsőfokú bíróságnak elutasítania.

A Pp. 147. § (1) bekezdése szerint pedig az első fokú ítélet hozatalát megelőző tárgyalás berekesztéséig az alperes a felperes ellen viszontkeresetet indíthat, ha az ekként érvényesíteni kívánt jog a felperes keresetével azonos vagy azzal összefüggő jogviszonyból ered, vagy ha a viszontkereset tárgyául szolgáló követelés a felperes kereseti követelésével szemben beszámításra alkalmas.

A jelen eljárásra még alkalmazandó Pp. 247. §-a pedig az alábbi rendelkezéseket tartalmazza:

(1) A másodfokú eljárásban a keresetet megváltoztatni nem lehet. Ez a rendelkezés nem zárja ki, hogy a fél

a) az eredetileg követelt dolog helyett utóbb beállott változás folytán más dolgot vagy kártérítést követelhessen;

b) a keresetét felemelhesse vagy leszállíthassa, illetőleg az eredetileg nem követelt járulékokra vagy a követeléseknek, illetőleg járulékoknak a per folyamán esedékessé vált részleteire is kiterjeszthesse;

c) megállapítás helyett teljesítést vagy teljesítés helyett megállapítást követelhessen (123. §).

(3) A másodfokú eljárásban beszámítási kifogást csak akkor lehet előterjeszteni, ha azt az ellenfél elismeri, vagy ha a beszámítani kért követelés az első fokú tárgyalás berekesztését követően járt le.

E jogszabályi rendelkezéseket összevetve az irányadó tényállással megállapítható, hogy az alperesnek az elsőfokú ítélet meghozatala előtt nem volt számszerűsíthető viszontkeresete a felperessel szemben, így azt a Pp. 247.§-a alapján felemelni sem tudta, míg a másodfokú eljárás során viszontkeresetet a Pp.147.§ (1) bekezdése alapján már nem terjeszthetett elő. Így a fellebbezésben hivatkozott 1.843.956,- Ft összegű „viszontkereset” elbírálására tehát a másodfokú eljárás során nincs törvényes lehetőség, annak vizsgálatát az ítéletábra ezért eljárási okból mellőzte. Megjegyzi az ítéletábra, hogy amennyiben lett volna az alperesnek az elsőfokú ítélet meghozatalát megelőzően fenntartott viszontkeresete, úgy a fellebbezésében megjelölt 1.843.956,- Ft összeg ez esetben is tiltott (viszont)keresetváltoztatás lett volna. A fellebbezésében előadott ténybeli és jogi alapon a megjelölt összegre ugyanis az alperes semmilyen formában nem tartott igényt az elsőfokú eljárásban, így az új (viszont)keresetként nem is kerülhet előterjesztésre a másodfokú eljárásban.

A fellebbezésben a 2007. november és december hónapra járó további bónusz-különbőség elszámolásából eredően beszámítási kifogásként érvényesíteni kívánt 1.958.720,- Ft összegben megjelölt alperesi ellenkövetelés elbírálására a másodfokú eljárás során szintén nem volt törvényes lehetőség, ezért annak érdemi vizsgálatát az ítéletábra eljárási okból szintén mellőzte. Az eljárás adataiból megállapíthatóan, ilyen összegben, és az ennek alapjául szolgáló ténybeli és jogi alapon az alperes már nem érvényesített beszámítási kifogást az elsőfokú eljárás során. Annak a másodfokú eljárásban történő előterjesztése így a Pp. 247.§ (3) bekezdésébe ütközött, hiszen azt az ellenfél felperes nem ismerte el, és az így „beszámítani kért követelés” a fellebbezésben előadottakból megállapíthatóan nem is az első fokú tárgyalás berekesztését követően járt le. A törvényes feltételeknek így meg nem felelő beszámítási kifogás előterjesztése ezért nem volt megengedhető a másodfokú eljárásban.

A fentiekből következően az ítéletábra az alperesi fellebbezés kapcsán kizárólag azt vizsgálhatta a másodfokú eljárás során, hogy az elsőfokú bíróság helytállóan állapította-e meg, hogy 3.001.622,- Ft összegű elmaradt haszonban megnyilvánuló árres illeti meg az alperest, az általa a fellebbezésben hivatkozott 19.359.681,- Ft-al szemben.

Ennek körében viszont valóban könyvszakértői szakkérdés (Pp.177.§ (1) bekezdés) volt annak a megállapítása, hogy a felperes jogellenes magatartásával okozati összefüggésben mennyi volt az alperes elmaradt haszna. Az elsőfokú bíróság a perben kirendelt, és az ítéletábra álláspontja szerint is aggálytalan igazságügyi szakértői vélemény alapulvételével pedig helyesen állapította meg annak mértékét 3.001.622,- Ft összegben. Megjegyzi az ítéletábra, hogy e körben az alperes fellebbezésében felhozott körülményeket egyebekben már az elsőfokú bíróság is a mérlegelési körébe vonta, és azokat az egyéb bizonyítékokkal összevetve helytálló állapította meg, hogy az alperes a Pp. 164.§ (1) bekezdése szerint az őt terhelő bizonyítási kötelezettsége ellenére sem tudta bizonyítani az ezt meghaladó összegű, elmaradt haszonban megnyilvánuló kárát.

Mindezek alapján az ítéletábra megállapította, hogy a fellebbezésben előadottak nem szolgáltathatnak alapot az érdemben helyes elsőfokú ítélet megváltoztatására, és az elsőfokú bíróság ítéletének fellebbezett részét a Pp. 254.§ (3) bekezdése alapján, annak helyes

indokaira tekintettel - kizárólag a fellebbezés folytán szükségessé vált kiegészítéssel - helybenhagyta.

A fellebbezés nem vezetett eredményre, ezért a másodfokú eljárásban vesztes alperes a Pp.239.§-a folytán alkalmazandó Pp.78.§ (1) bekezdése alapján viselni köteles a másodfokú eljárásban felmerült saját, valamint a felperes perköltségét. A felperes jogi képviselőjének munkadíját az ítélet tábla a Pp. 79.§ (1) bekezdése, valamint a 32/2003. (VIII.22.) IM rendelet 3.§ (2), (3), (5) és (6) bekezdései alapján - a per egyéb adataira figyelemmel - a kifejtett ügyvédi munka mérlegelésével és a pertárgyérték alapulvételével Áfa-val növelten 635.000,- forintban állapította meg.

Győr, 2012. évi június hó 26. napján

Dr. Lezsák József sk.
a tanács elnöke

Dr. Bajnok István sk.
előadó bíró

Dr. Vass Mária sk.
bíró